

ξων των κ.κ. Συναδέλφων που παρακολούθησαν την α' Σειράν.

Τα θέματα ότινα θα αναπτυχθούν χωρίζονται εις Γενικά και Ειδικά. Τα πρώτα αναφέρονται εις την Διοικητικήν Όργανωσιν (στελέχους επιχειρήσεως), εις την Άμοιβήν και Άπόδοσιν και εις τον Προγραμματισμόν εργασιών. Εις τα ειδικά θέματα, αναφέρονται ή διάταξις χώρου και μηχανημάτων, ή διακίνησις ύλι-

κων -Κοστολόγησις - ό 'Επιχειρηματικός Προγραμματισμός - ή Μελέτη Μεθόδων - ή Μέτρησις εργασιών - και ή 'Εργονομία. Πιστεύομεν ότι και ή δευτέρα αύτη σειρά θα έπιτύχη όπως και ή προηγουμένη.

Παρακαλούνται οι ένδιαφερόνοι Συναδέλφοι όπως δηλώσουν τοϋτο εις τα γραφεία του Συλλόγου το συντομώτερον δυνατόν. Η κατ' άτομον επιβάρυνσις θα άνέλθη εις 1500 περίπου δραχμάς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

Η οικογένεια των Χημικών υπέστη νέαν άπώλειαν την 6ην Όκτωβρίου 1965 με τον θάνατον του αγαπητού εις όλους και άξέχαστου συναδέλφου Νιόνιου.

Έγενήθη εις Άθήνας το 1902 και έλαβε το δίπλωμα Χημικού από το Πανεπιστήμιον Άθηνών το 1924. Άρχικώς ήσχολήθη εις την σύνταξιν του πρώτου Τεχνικού περιοδικου «ΕΡΓΑ» ως άρχισυντάκτης αυτού.

Έν συνεχεία διωρίσθη Έπιμελητής εις την Στρατιωτικήν Σχολήν Έφαρμογής Πυροβολικού κατά τα έτη 1927-30 και μετέπειτα ήσχολήθη ως Χημικός εις το Έργαστήριον του Νοσ. «Εύαγγελισμός» και εις το Έργαστήριον του Έπ. Οικονομικών.

Κατά τα έτη 1931-33 μεταβās εις Γερμανίαν άπέκτησε ειδικεύσιν εις την βαφικην και το φινίρισμα των κλωστοϋφαντουργικων προϊόντων και με τās γνώσεις του αυτός συνέβαλε πολύ εις την βελτίωσιν τής έμφανίσεως των ύφασμάτων Έλληνικής παραγωγής, εργασθείς επί πολλά έτη εις Έλληνικās μεταξοβιομηχανίας.

Υπήρξεν ένας εκ των όλίγων πρωτεργατών τής ιδρύσεως τής Ε.Ε. Χημικών και ένας εκ των όργανωτών των πρώτων πανελληνίων Χημικών Συνεδρίων.

Η άγάπη του δια τον κλάδον των Χημικών και ή όργανωτική του δραστηριότης τον έταξαν πάλι μεταξυ των πρωτεργατών τής ιδρύσεως του Ταμείου Έπικ. άσφαλίσεως Χημικών το όποιον διηύθυνε επί 23 έτη.

Οι «μορφές» φεύγουν, τα έργα όμως μένουν ως παράδειγμα δια να έμπνέουν εις τους νεωτέρους συναδέλφους την άγάπην προς την εργασία και προς την οικογένειαν των Χημικών.

Τόν μεταστάντα άπεχαιρέτησαν εκ μέρους του Δ.Σ. τής Ε.Ε.Χ. ό Πρόεδρος κ. Γ. Τερμεντζής και εκ μέρους του Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Χ. ό Άντιπρόεδρος κ. Γ. Σταματάκης.

Τόν μεταστάντα άπεχαιρέτησαν εκ μέρους του Δ.Σ. τής Ε.Ε.Χ. ό Πρόεδρος κ. Γ. Τερμεντζής και εκ μέρους του Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Χ. ό Άντιπρόεδρος κ. Γ. Σταματάκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ

Ό εκλιπών συνάδελφός μας Σταύρος Βεντούρης έγεννήθη το 1902. Ένεγράφη εις την Φυσικομαθηματικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Άθηνών και άπεφοίτησεν έξ αυτής λαβών το δίπλωμα του Χημικού το

1924. Υπήρξε κατά τα έτη 1919-1925 ως παρασκευαστής εις το Ε.Μ.Π. και εις τās έδρας τής Άνοργάνου, Όργανικής Χημικής Τεχνολογίας, τής Άνοργάνου Χημείας, τής Άναλυτικής Χημείας παρά τοις Καθηγηταίς κ. κ. Βουρνάζω, Βαρούνη, Βέη και Χόρς.

Άπό του έτους 1924 και μέχρι το 1948 άσχολήθη εις τās έταιρείας ΑΚΤΕ, ΕΡΘΑ. Α. Ο.Τ.Ε. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ και την Έμποροβιομηχανικήν Έταιρείαν Π.Γ. Μακρής και Σία εις Άσφαλτικές εργασίας, ως κατασκευαστής όδοποι-

ός, και επί στεγανοποιήσεων όρφων και παρασκευαστής άσφαλτικών γαλακτωμάτων. Έπί πενταετίαν-1948-1953-ύπήρξε ως Χημικός εις την Έπιχειρήσιν Οικισμού. Και από του έτους 1953 μέχρι του θανάτου του ειργάσθη παρά τω Κεντρικω Έργαστηριω του Έπιχειρήσεως Δημ. Έργων, άνελθών εις την άνωτάτην βαθμίδα του Κλάδου των Χημικών, διατελέσας Τμηματάρχης του Τμήματος Άσφαλτικών Έλικων και άναπληρωτής Διευθυντού του Κεντρικού Έργαστηρίου, από έτους δε προϊστάτο του Έργαστηρίου τής Χης Περιφερειακής Δ/σεως του Έπιχειρήσεως Δημ. Έργων.

Άπό την όλην του σταδιοδρομίαν ως Χημικού καταφαίνεται ότι υπήρξεν εκ των πρώτων άναδειχθέντων ειδικών Τεχνικών εις τα άσφαλτικά έργα, συμβαλών, είτε παρά ταίς Ιδιωτικαίς επιχειρήσεσι, είτε ως Δημόσιος Έπάλληλος, εις την ανάπτυξιν των άσφαλτικών έργων, εις την όδοποιάν και τās οίκοδομάς.

Καθ' όλην την διάρκειαν τής σταδιοδρομίας του υπήρξεν υπόδειγμα ήθους, εργατικότητος και άριστου έπιστήμονος. Τοιούτος ήτο ό ζήλος του και ή προσήλωσις του εις το καθήκον ώστε παρά την βαρυτάτην καρδιακήν ασθένειαν εκ τής όποιας προσεβλήθη πρό διετίας, δέν έπαυσεν εργαζόμενος άόκνως, εύρισκόμενος πάντοτε προσωπικώς επί τόπου των Έργων, επιβλέπων και καθοδηγών τους νεωτέρους, ώστε να είναι βέβαιον ότι απέθανεν εν τή έκτελέσει του καθήκοντος.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Άπό την όλην του σταδιοδρομίαν ως Χημικού καταφαίνεται ότι υπήρξεν εκ των πρώτων άναδειχθέντων ειδικών Τεχνικών εις τα άσφαλτικά έργα, συμβαλών, είτε παρά ταίς Ιδιωτικαίς επιχειρήσεσι, είτε ως Δημόσιος Έπάλληλος, εις την ανάπτυξιν των άσφαλτικών έργων, εις την όδοποιάν και τās οίκοδομάς.

Καθ' όλην την διάρκειαν τής σταδιοδρομίας του υπήρξεν υπόδειγμα ήθους, εργατικότητος και άριστου έπιστήμονος. Τοιούτος ήτο ό ζήλος του και ή προσήλωσις του εις το καθήκον ώστε παρά την βαρυτάτην καρδιακήν ασθένειαν εκ τής όποιας προσεβλήθη πρό διετίας, δέν έπαυσεν εργαζόμενος άόκνως, εύρισκόμενος πάντοτε προσωπικώς επί τόπου των Έργων, επιβλέπων και καθοδηγών τους νεωτέρους, ώστε να είναι βέβαιον ότι απέθανεν εν τή έκτελέσει του καθήκοντος.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών άπώλεσεν ένα εκλεκτόν, συνεπή, ήθικόν, έξαίρετον συνάδελφον, ένα επιστήμονα, ό όποιος προσέφερε πολλά εις την έπιστήμην, εις τον τομέα τής εξειδικεύσεως του. Έκ μέρους του Δ.Σ. τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών άπεχαιρέτησεν τον νεκρόν ό αντιπρόεδρός του κ. Ν. Καρής. Ν. Κ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

1902 - 1962

Ένας μεγάλος του κλάδου μας δεν υπάρχει πλέον εις την ζωήν. Από την πρώτην εμφάνισιν της Χημείας εις τόν τόπον μας, ως ιδιαίτερος επαγγέλματος, ο Διονύσιος Καραθανάσης ακούραστα ειργάσθη διά την ανάδειξιν του ή δέ συμβολή του, επί μίαν ολόκληρον 45ετίαν, διά μέσου των διαφόρων οργανώσεων του κλάδου εις τας οποίας ενεργώς ανεμίχθη, υπήρξεν αναμφισβητήτως μεγίστη. Δικαίως επομένως του άνήκει ο χαρακτηρισμός του μεγάλου, όσον και εάν τό σεμνόν και άθόρυβον της ζωής του δεν επέτρεψε να καταστή γνωστός εις τό ευρύτερον κοινωνικόν σύνολον.

Έγεννήθη εις τας Αθήνας τό 1902 από μητέρα Αθηναίαν. Ο πατέρας του, δικηγόρος τό επάγγελμα, έξ Άνδραβίδος καταγόμενος, απέθανε πολύ πρόωρα, κατόπιν μακράς άσθενείας, ήτις υπήρξε κληρονομία των κακουχιών του πολέμου του 1897 εις τόν όποιον είχε λάβει μέρος ως έφεδρος αξιωματικός. Πολύ πρόωρα όρφανός άνετράφη και διεπαιδαγωγήθη από μίαν μορφωμένην, τρυφεράν και λεπταίσθητον μητέρα. Εις εκείνην ασφαλώς ώφειλε την ευγένειαν και την αισθηματικότητα του χαρακτήρος, χαρίσματα τά όποια τόν διέκρινον καθ' όλον τόν βίον του. Έζησε πάντοτε εις Αθήνας, τας οποίας ελάτρευε, και ήτο, ιδιαίτερος κατά την παιδικήν και νεανικήν ήλικίαν, κάτοικος της συνοικίας του Κολωνακίου. Έκει συνεδέθη και συναναστράφη, ως οικογενειακός φίλος, με την καλύτεραν κοινωνίαν και ιδίως με άνθρώπους των γραμμάτων.

Έτελείωσε τό Γυμνάσιον τό 1918 και κατά τόν Σεπτέμβριον του ίδιου έτους ενεγράφη εις τό άριστούστατον τότε Χημικόν Τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ανήκεν επομένως εις την πρώτην ομάδα των νέων οι όποιοι έταξαν ως προσορισμόν των να ύπηρετήσουν την θαυμαστήν επιστήμην, ή οποία διά πρώτην φοράν εις τήν Χώραν μας ένεφανίζετο αθύπαρακτος, ξεχωριστή από τας άλλας Φυσικάς. Έπιστήμας, άποτελούσα συγχρόνως προσοδοφόρον ιδιαίτερον επάγγελμα.

Ο πρώτος μεγάλος πόλεμος, ο όποιος μόλις είχε τελειώσει, είχαν άποσπάσει τόν θαυμασμόν του Κόσμου διά τας δυνατότητας της νέας και κάπως μυστηριώδους αυτής επιστήμης. Αφού είχε συμβάλει εις τας καταστροφάς του πολέμου ήδη ήλπίζετο ότι πάμπολλα ήδύνατο να προσφέρη υπέρ της ευημερίας του ανθρώπου. Η Έλλάς ειχεν εξέλθει του πολέμου εκείνου μεγάλη και ισχυρά, ώστε δικαίως να εξάπτεται ο ένθουσιασμός των νέων διά την σπουδήν καινοφανών επιστημονικών κλάδων, ιδίως τεχνικών, πολλά ύποσχόμενων και δι' αυτούς ως επαγγελματίας και διά την εκμετάλλευσιν του πλούτου της χώρας.

Μεταξύ των νέων εκείνων φοιτητών, ο Καραθανάσης κατέλαβεν άμέσως εξέχουσαν θέσιν. Η ένδιαφέρουσα όμιλία του, ή πολύπλευρος εις γενικώτερα θέματα κατάρτισίς του, όπλισμός άσυνήθης διά τούς νεαρούς εκείνης της εποχής, ή προσήγεια και ή εγκαρδιότης την όποιαν έδεικνυε προς όλους και άκόμη τό ώραϊον και έξευγενισμένον παρουσιαστικόν του, τό όποϊον απέπνεε πρό παντός πνευματικότητας, τόν κατέστησαν άμέσως απαραίτητον και αγαπητότατον εις τούς φοιτητικούς κύκλους. Με την πάροδον του χρόνου, μεταξύ των κύκλων αυτών, συνεπήχθη μία άδελφωμένη μεγάλη ομάδα, άποτελέσασα ένα άνεπι-

σημον σύλλογον. Τά μέλη της συνεχώς συνέσφιγγον τούς φιλικούς των δεσμούς, τόσον κατά την κοινήν εργαστηριακήν εργασίαν και μελέτην, όσον και κατά την διασκέδασιν. Εις την ομάδα αυτήν εάν οι άλλοι είχαν τας φροντίδας της οργανώσεως των διαφόρων εκδηλώσεων και κατέβαλλον κόπους εις αυτόν τόν τομέα, εκείνος ασφαλώς συνέβαλε με τά πνευματικά του χαρίσματα και τόν συνεχή ένθουσιασμόν του.

Την ήμέραν, μέχρι βαθείας νυκτός, είμεθα όλοι κλεισμένοι εργαζόμενοι εις τά εργαστήρια, όπου ή έξασφάλισις μιās θέσεως άπετέλει μεγάλο δώρον. Την διεδέχετο όμως ή νύκτα με τας διασκεδάσεις της, με τά γλεντάκια της και ή Κυριακή με τας όλοήμερους εκδρομάς της. Εις όλας αυτές τας ώρας της εργασίας ή της άναψυχής ο Καραθανάσης, με τό ευτράπελον πνεύμα του, με την θέλγουσαν όμιλίαν του, με τό άσυναγώνιστον χιούμορ του, μάς έξεκούραζε. Τά σατιρικά του ποιήματα διά τούς συναδέλφους και τούς καθηγητάς μας, τά άκακα άστεία και αί έπιτυχείς φάρσαι, αλλά και αί όξεϊαι συζητήσεις διά σοβαρά θέματα επιστημονικά και κοινωνικά, πάντοτε με εκείνον ως πρωτεύοντα όμιλητήν, άπετέλουσαν πνευματικόν έντροφήμα.

Τό ιδικόν του Κέντρον, εις τό όποιον με την πάροδον του χρόνου είχε παρασύρει και όλους τούς άλλους του κύκλου, ήτο την εποχήν εκείνην τό Καφενεϊον της Δεξαμενης. Εις την συχνάζουσαν εκεί μεγάλην φιλολογικήν παρέαν, της οποίας μετείχον εξέχοντες, λογοτέχνη της εποχής, ήτο πάντοτε ευπρόσδεκτος. Ο Κονδυλάκης, ο Βλαχογιάννης, ο Καζαντζάκης και άλλοι τόν έτίμων, άν και νεαρώτατον, διά της φιλίας των. Εις αυτό τό ίδιον Καφενεϊον της Δεξαμενης, βραδύτερον, κατά τό 1924, έγέγοντο αί πρώται συσκέψεις διά την ίδρυσιν της Ε.Ε.Χ., διότι, χάρις εις εκείνον, είχε γίνει τό αγαπημένον κέντρον συναντήσεως όλων μας.

Κατά τό τέλος της εις τό Πανεπιστήμιον φοιτήσεώς του, έστρατεύθη, όπως και οι περισσότεροι εκ των συναδέλφων του, από αυτήν δε την αίτίαν έβράδυνε να λάβη τό πτυχίον του (1924). Έν τω μεταξύ, τά μεγάλα όνειρα των νέων του 1918 είχαν πρό πολλού σβήσει. Οι άπόφοιτοι χημικοί των νέων σχολών, από του 1922 και έντεϋθεν, άντιμετώπιζον φοβεράν κρίσιν. Η μεγάλη Έλλάς ειχεν εκ νέου μικρόν ένψ συγχρόνως συνεθλίβετο υπό τό δυσβάστακτον οικονομικόν βάρος μιās άπυθάνου καταστροφής της Μικρασιατικής.

Προσγειωμένοι από την σκληράν πραγματικότητα και με ώριμότητα πλέον σκέψεων και αποφάσεων, οι ίδιοι άνθρωποι, της παλαιάς άμέριμνης φοιτητικής παρέας, ίδρυσαν την Ένωσιν Έλλήνων Χημικών, ως απαραίτητον όρημητήριον διά τούς άναμενομένους επαγγελματικούς των άγώνας.

Καθ' όλον τό 1924 έχρειάσθησαν επίμονοι προσπάθειαι Παρ' ότι ή ανάγκη μιās οργανώσεως των χημικών της Χώρας άνεγνωρίζετο ως άμεσος και έπιτοκτική, έν τούτοις υπήρξεν αντίδρασις μεγάλη, ιδίως μεταξύ των παλαιότερων, των άποφοίτων διαφόρων Σχολών, των επαγγελλομένων τούς χημικούς. Εις την προσπάθειαν αυτήν της συ-

ενώσεως των χημικών, εις την οποίαν Ισοτίμος ειργάσθησαν τὰ πρωτεύοντα μέλη τῆς παλαιᾶς φοιτητικῆς ὁμάδος, ὁ Διονύσιος Καραθανάσης προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας. Μὲ τὴν ἀρτίαν κατάρτισιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἦτο ὁ συντάκτης τῶν γραπτῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλκύνουσαν ὁμιλητικότητά του ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μετέπειθε τοὺς ἀρνητὰς καὶ τοὺς διστακτικούς, μὲ τὴν εὐθυμίαν του καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν του ἐνεθάρρυνε καὶ διασκέδαζε τὴν ἀπογοητευσιν, ἢ ὁποία συχνὰ κατελάμβανε τοὺς ἄλλους, πρὸ τῶν προβαλλομένων μυρίων ἀντιδράσεων. Καὶ ὅταν ἐπιτέλους ἔγινε πραγματικότης ἡ Ὁργάνωσίς μας, πάντοτε συμπαραστάτης τῆς καὶ γενικώτερον προασπιστῆς τῶν συμφερόντων παντὸς συναδέλφου, προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του χωρὶς φιλοδοξίας, χωρὶς βαρυγῶν, εἴτε ἐκ τινος θέσεως τῆς διοικήσεώς τῆς, εἴτε καὶ ἀφανῶς, κατὰ τὰς περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας εὐρίσκετο ἐκτὸς αὐτῆς.

Ὅταν κατὰ τὸ 1924 ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ χημικοῦ ὅπως οἱ περισσότεροι τότε ἐξερχόμενοι, ἐπύκνωσε κατ' ἀρχὰς καὶ ἐκεῖνος τὰς τάξεις τῶν ἀνέργων. Μετ' ὀλίγον ὁμως ἀνέλαβεν ἐργασίαν ἰδιαίτερας σημασίας, ἀπολύτως προσηρμοσμένην εἰς τὰ πνευματικά του ἐφόδια. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἰδρύθησαν ἀπὸ τὸν ἀειμνηστον Κλεισθένην Φιλάρετον τὰ «Ἔργα» τὸ πρῶτον τεχνικὸν περιοδικὸν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ὁποῖον προσελήφθη ὡς ἀρχισυντάκτης. Χάρις εἰς τὰς Τεχνικάς του γνώσεις καὶ τὴν φιλολογικὴν των κατάρτισιν, ἂν καὶ νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἀνταπεκρίθη μετ' ἰδιαίτερας ἐπιτυχίας εἰς τὰ δυσχερῆ αὐτὰ καθήκοντα. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἐποχὴν του ἐθεωρήθη μέγας σταθμὸς διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διεπραγματεύετο θέματα ὅλων τῶν κλάδων τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἐφαρμογῶν των, πολλὰ τοῦ ὀφείλει. Ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς συντάξεως καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν στηλῶν του (1925-1927).

Τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1927 προσελήφθη ὡς ἐπιμελητῆς τῆς Χημείας εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ τὴν προοριζομένην διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν. Τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησε ἐπὶ τρία ἀκαδημαϊκὰ ἔτη, ἦτοι μέχρι τοῦ 1930.

Κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ειργάσθη ἐπίσης ὡς χημικὸς τοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Θεραπευτηρίου «Ἐδαγγελισμὸς» (1929-1931), εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὰς βιοχημικὰς ἀναλύσεις, ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Γ. Ἰωακείμογλου. Ἦτο ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισε πλέον νὰ γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι οἱ ἰατροὶ εἶναι τελείως ἀναρμόδιοι δι' αὐτὴν τὴν λεπτὴν χημικὴν ἐργασίαν, τὴν τελείως ξένην πρὸς τὴν κατάρτισίν των. Ὑπῆρξεν ἐπομένως πρωτοπόρος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἕκτοτε συνεχῶς διευρυνόμενον κλάδον τῶν βιοχημικῶν.

Παραλλήλως ειργάζετο ὑπευθύνως, παρ' ὅτι ἄνευ ἀποδογῶν, εἰς τὸ Κεντρ. Χημικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸ ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τροφίμων. Ἡ ἐκεῖ ἐργαστηριακὴ του προσφορά ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ διευθύνοντος αὐτὸ ἀειμνηστον Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου. Ὅστις βραδύτερον τὸν ὑπέδειξε διὰ εὐρυτέρας σπουδὰς εἰδικέσεως εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐκεῖ, ὡς ὑπότροφος τοῦ Κασιματείου Κληροδοτήματος, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1931 μέχρι τέλους τοῦ 1933, ἐφοίτησεν εἰς εἰδικὰς σχολὰς καὶ ειργά-

σθη εἰς ἐργοστάσια, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν βαφικὴν καὶ τὴν κλωστοῦφαντουργίαν. Ὑπῆρξεν οὕτω ἐκ τῶν πρώτων χημικῶν μας οἵτινες ἐσπούδασαν τὸν μέγalon αὐτὸν βιομηχανικὸν κλάδον.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Ἑλλάδα προσέφερεν ἔξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον 25ετίαν, εἰς διαφόρους βιομηχανίας αὐτῆς τῆς εἰδικότητος, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ «Χρυσάλλις», ἡ «Ἀθηναῖς» καὶ ἄλλαι. Ἡ τυποβαφικὴ εἰς τὰ μεταξωτά, ἥτις ἀκόμη κατὰ τὸ 1934 εὐρίσκετο ἐν Ἑλλάδι εἰς νηπιακὴν κατάστασιν, ἀπετέλεσε τὴν πρῶτην καρποφόρον ἀπασχόλησίν του ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, εἰς τὸν τομέα δὲ αὐτὸν τὸν ἐβοήθησαν σημαντικὰ ὄχι μόνον αἱ τεχνικαὶ του γνώσεις ἀλλὰ καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν του αἰσθητήριον.

Ἡ μεγαλυτέρα ὁμως δρᾶσις καὶ ἡ ἀποδοτικώτερα προσφορά του ὑπῆρξε διὰ τὴν πρόοδον τῆς Χημείας ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐπαγγέλιματός. Τῆς Ἐνώσεως ὑπῆρξεν, ὡς ἐλέχθη, ἐκ τῶν πρωτεργατῶν καὶ στυλοβατῶν. Τῶν πρώτων Δ. Συμβουλίῶν αὐτῆς συμμετέσχεν ὡς εἰδ. Γραμματεὺς καὶ Ταμίας καὶ βραδύτερον, ἐπὶ ἰκανὸν διάστημα, ὡς Γεν. Γραμματεὺς. Μὲ τὴν περὶ τὰ συνδικαλιστικὰ ἐμπειρίαν του συμμετέσχεν κατὰ καιροὺς εἰς πολυαριθμὸν εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς. Πολυτίμους ἐπίσης ὑπηρεσίας προσέφερεν ὡς εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων μελῶν τῶν Ὁργανωτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν τριῶν Πανελληνίων Χημικῶν Συνεδρίων.

Ἰδιαίτερος ἐπίσης ἀπασχολήθη μὲ τὰς μακρὰς καὶ ἐπιμόνους προσπάθειάς τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν ἰδρυσιν Ταμείου Συντάξεων. Ἡ δικαία αὐτῇ ἀξίωσις τοῦ κλάδου ἔτυχε ἀναγνωρίσεως μόλις κατὰ τὸ 1942 ὅτε διὰ νόμον ἰδρύθη τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν. Εἰς τὸ πρῶτον Δ. Σ. αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀειμνηστοῦ Ὁθωνος Μοδινου, συμμετεῖχε καὶ ἐκεῖνος ὡς Σύμβουλος. Ἀλλὰ ἡ ἐδραίωσις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ νεοπαγοῦς καὶ ἀσθενοῦς αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ, ὅλοι ἀντελαμβάνοντο ὅτι θὰ ἐβασίζετο περισσότερον εἰς τὴν ἀξίαν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὴν ἀφ' ὕψηλῆς διοίκησιν τοῦ Συμβουλίου. Ἀνεζητήθη ἐπομένως πρόσωπον ἐκ τοῦ κλάδου συγκεντρῶνον τὰ ἀπαιτούμενα εἰδικὰ αὐτὰ προσόντα. Παρ' ὅλων τότε προεκρίθη ἐκεῖνος καὶ ἐδέχθη προθύμως νὰ παραιτηθῇ ἐκ τοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ταμείου μας. Ἐκτοτε ἀφιερῶθη ὀλοψύχως εἰς τὴν νέαν του θέσιν καὶ τὴν διετήρησε ἐπαξίως μέχρι τοῦ θανάτου του. Πολλὰ τοῦ ὀφείλει ὁ κλάδος διὰ τὴν ἀνάδειξιν καὶ χρηστὴν διοίκησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῶν ἀπλῶν ὑπηρεσιακῶν του καθηκόντων πολλὰ ἐπίσης τοῦ ὀφείλει διὰ τὴν πολῦτιμον βοήθειαν τὴν ὁποίαν παρέσχε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὰ Συμβούλια τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Ταμείου κατὰ τοὺς ἀγῶνας των, τοὺς δυστυχῶς ἀκόμη ἀκάμτους, πρὸς ἀναπροσαρμογὴν τῶν κοινωνικῶν πόρων τοῦ Ταμείου.

Πολυσχιδῆς καὶ πολυπράγμων μὲ μεγάλα ἐνδιαφέροντα εἰς πολλοὺς πνευματικὸς τομεῖς δὲν περιορίσθη κατὰ τὴν ζωὴν του μόνον εἰς τὴν διακονίαν τῆς Χημείας καὶ τῶν Χημικῶν. Ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν λογοτεχνίαν καὶ τὴν ποίησιν ἐξηκολούθησε πάντοτε νὰ μελετᾷ καὶ νὰ παρακολουθῇ μὲ ἐνδιαφέρον τὴν φιλολογικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ἀπέκτησε πολλοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων, οἵτινες ἰδιαίτερος τὸν ἠγάπων καὶ τοὺς κύκλους τῶν ὁποίων συχνὰ συναναστρέφετο.

Κοινωνικότατος, με άδολον αγάπην διά τούς συνανθρώπους του, αισθηματικός και πιστός φίλος, πάντοτε πρῶτος και εὐγενικός, ἦτο ὁ αἰώνιος πρόθυμος συμπαράστατης παντός ζητοῦντος τὴν βοήθειάν του, δαπανῶν χρόνον και χρῆμα. Δὲν ἠθέλησε ν' ἀποκτήσῃ ἰδικήν του οἰκογένειαν. Δι' αὐτὸν οἰκογένεια ὑπῆρξαν οἱ πολυάριθμοι φίλοι του. Μὲ συναίσθησιν τῆς ὑψηλοτέρας ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου ὡς παράγοντος ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀναλίσκετο διὰ τούς ἄλλους χωρὶς ἐγωκεντρισμούς.

Ὁ Διονύσιος Καραθανάσης, λάτρης τοῦ καλοῦ και τοῦ ὠραίου ἀγάπησε τὴν ζωὴν και προσεπάθησε νὰ τὴν διέλ-

θῇ κατὰ τὸν ἰδικόν του τρόπον, χωρὶς μεγάλας ἀξιώσεις, ἀλλὰ πάντοτε εὐχάριστα και ἔντονα. Ἡ φυσικὴ του ἀμεριμνησία και αἰσιοδοξία ὑπῆρξαν ἴσως ἡ αἰτία νὰ μὴ προσέξῃ ὅσον θὰ ὄφειλε τὴν υγείαν του. Ἐφυγε τὴν 27^{ην} Ὀκτωβρίου 1965 ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν παλαιμάχων τοῦ κλάδου μας σεμνὰ και ἀθόρυβα, μεταξὺ τῶν πρώτων. Ἀφίνει μεγάλο κενὸν ὄχι ἴσως τόσον εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργατῶν τῆς ἐπιστήμης μας, αἵτινες συνεχῶς πυκνοῦνται ἀπὸ ἀξιόους νεωτέρους, ἀλλὰ κενὸν πραγματικῶς δυσαναπλήρωτον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν παλαιότερων, τῶν συναγωνιστῶν του.

Ἰω. Α. Κανδήλης

Δ Ω Ρ Ε Α

Οἱ Χημικοὶ τῆς Ἀνωμένου Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Χημικῶν Προϊόντων και Λιπασμάτων προσέφεραν ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ τῆς Στέγης τοῦ Χημικοῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4.270 εἰς μνήμην τοῦ συναδέλφου των Γεωργίου Δρίκου.